

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

XV. De honore clericis honoratioribus a saecularibus exhibendo, adeo vt
clerico pedestri eques obuiam saecularis ad terra[m] desiliat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

Custodienda est igitur episcopalis habitatio hymnus, non latratibus, operibus bonis, non morsibus venenosis. Vbi igitur Dei est assiduitas cantilenæ, monstrum est & dedecoris nota, canes ibi vel accipitres habitare.

ANNO
CHRISTI
585.

XIV.

Ex interpellatione quorumdam cognouimus, quod calcatis Canonibus & legibus, hi qui lateri regis adhærent, vel aliqui qui potentia sacerdotali inflantur, res alienas competere, & nullis exertsis actionibus, aut conuictionibus prærogatis, miseros non solum de agris, sed etiam de domibus propriis exulare. Idcirco in remedium consulentes decernimus, ut deinceps huius mali licentiam quispiam non habeat: sed secundum Canonum atque legum tenorem causarum suarum actionem proponat; ut nullus miserorum rebus suis per vim, aut assentationem quamlibet defraudetur. Illi autem qui contra dispositum non solum nostrum, sed etiam antiquorum patrum & regum, venire tentauerint, procellosi anathematis ultione plectantur.

XV.

Et quia ordinationis sacerdotum, annuente Deo, congruit de omnibus disponere, & causis singulis honestum terminum dare, ut per hos reuerentissimos Canones, & præteriorum Canonum viror, ac florida germina maturis fructibus enitescant; statuimus ut si quis sacerdotalium quempiam clericorum honoratorum in itinere obuium habuerit, usque ad inferiorem gradum honoris veneranter, sicut condicet Christianum, illi colla subdat, per cuius of-

ANNO
CHRISTI
585.

ficia & obsequia fidelissima Christianitatis iura promeruit. Et si quidem ille sacerdotalis equo vehitur, clericusque similiter, sacerdotalis galero de capite afferat, & clero sinceræ salutationis munus adhibeat. Si vero clericus pedes graditur, & sacerdotalis vehitur equo sublimis, illico ad terram defluat, & debitum honorem praedicto clero sinceræ caritatis exhibeat: ut Deus, qui vera caritas est, in vtrisque latetur, & dilectioni suæ vtrumque adsciscat. Qui vero hæc, quæ Spiritu sancto dictante sancita sunt, transgredi voluerit, ab ecclesia, quam in suis ministris dehonorat, quamdiu episcopus illius ecclesiæ voluerit, suspendatur.

XV I.

Illud quoque rectum nobis visum est disponere, ut quæ vxor subdiaconi, vel exorcistæ, vel acolythi fuerat, mortuo illo, secundo se non audeat sociare matrimonio. Quod si fecerit, separetur, & in cœnobiiis puellarum Dei tradatur, & ibidem usque ad exitum vitæ suæ permaneat.

XVII.

Comperimus multos necdum marcidatis mortuorum membris sepulcra referare, & mortuos suos superimponere, vel aliorum, quod nefas est, mortuis suis religiosa loca usurpare, sine voluntate scilicet domini sepulcrorum. Ideoque statuimus, ut nullus deinceps hoc peragat. Quod si factum fuerit, secundum legum decreta superimposita corpora de eisdem tumulis reiactentur.

XVIII.

Incestam copulationem, in qua nec coniunx,

L iiij